

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ

**КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧА
СИСТЕМА УКРАЇНИ
ТА ЇЇ РОЛЬ У РОЗБУДОВІ ПРАВОВОЇ
І СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ**

*Матеріали
VI науково-практичної конференції
(м. Чернігів, 27 листопада 2020 року)*

Чернігів 2020

УДК 340.12+343.3

К82

Рекомендовано до друку вченою радою Академії Державної пенітенціарної служби (протокол № 15 від 01 грудня 2020 року).

Головний редактор:

Тогочинський О. М., доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України.

Редакційна колегія:

Олійник О. І., кандидат юридичних наук, доцент;

Чебоненко С. О., кандидат педагогічних наук, доцент;

Аніщенко В. О., доктор педагогічних наук, доцент;

Ніщимна С. О., доктор юридичних наук, професор;

Пузирьов М. С., доктор юридичних наук;

Табієв С. Р., доктор юридичних наук, заслужений юрист України;

Шумна Л. П., доктор юридичних наук, доцент.

К82

Кримінально-виконавча система України та її роль у розбудові правової і соціальної держави: матеріали VI науково-практичної конференції курсантів, студентів, слухачів та молодих дослідників (м. Чернігів, 27 листопада 2020 р.) / гол. ред.: О. М. Тогочинський; Академія Державної пенітенціарної служби. Чернігів: Академія ДПтС, 2020. 121 с.

До збірника матеріалів VI науково-практичної конференції увійшли публікації наукових, науково-педагогічних працівників, аспірантів, курсантів, студентів, слухачів Академії Державної пенітенціарної служби та інших закладів вищої освіти України, присвячені проблемам реформування кримінально-виконавчої системи України, актуальним питанням конституційного, цивільного, фінансового, трудового, адміністративного, кримінального, кримінально-виконавчого права, криміналістики, психолого-педагогічним методам підготовки фахівців.

Для наукових, науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, курсантів, студентів і слухачів.

УДК 340.12+343.3

За зміст публікацій і достовірність результатів досліджень відповідальність несуть автори.

© Академія Державної
пенітенціарної служби, 2020

ЗМІСТ

Адаменко Є. В. ЗАКРИТІ УСТАНОВИ У ШВЕДСЬКІЙ СЛУЖБІ ТЮРЕМ ТА ПРОБАЦІЇ	5
Аландаренко Ю. Ю. ПОНЯТТЯ І СУТНІСТЬ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ В РЕГУЛЮВАННІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИН	9
Баюра Ю. І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНИХ ВІДНОСИН У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ	13
Білогай М. С. ПРАВОВА ОСНОВА МИРНОГО ВИРІШЕННЯ СПОРІВ У СИСТЕМІ ООН.....	15
Білогай О. С. ПОРЯДОК РОЗГЛЯДУ СПРАВ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ З ПРАВ ЛЮДИНИ	18
Британ О. В. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ТА ЙОГО МІСЦЕ В СИСТЕМІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	21
Ветошко І. І. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ	25
Воробей В. С. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ	27
Гамзій Р. В. АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ	31
Денисенко К. В., Тураш Н. А. ПРАВО НА МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ УВ'ЯЗНЕНИХ ТА ЗАСУДЖЕНИХ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	35
Деркач А. О. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ	38
Єрмак О. В., Гордієнко М. В. ЩОДО ПИТАННЯ ПРО СУЧАСНИЙ СТАН ПРОТИДІЇ КІБЕРЗАГРОЗАМ В УКРАЇНІ	42
Єрмак С. М. ПРОФОРІЄНТАЦІЙНА РОБОТА ЯК СКЛАДОВА МАРКЕТИНГУ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	46
Зінчук Ю. О., Кисельов Д. В. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ З ДИСТАНЦІЙНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ (НАДОМНОЇ РОБОТИ)	49
Коваленко А. Р. ДО ПИТАННЯ ПРО ПРОБЛЕМИ ДОДЕРЖАННЯ ДЕЯКИХ ВИМОГ РЕЖИМУ У ВИПРАВНИХ І ВИХОВНИХ КОЛОНІЯХ	53
Кочкурова О. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	57

Кочкурова Ольга Володимирівна,
кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

В умовах соціально-економічних змін, реформування освітньої системи України під впливом наукового, технічного та гуманітарного розвитку, конкуренції на ринку освітніх послуг інноваційні технології стають одним з провідних напрямів діяльності закладів вищої освіти, необхідною передумовою підготовки професійних кадрів, конкурентоспроможних на ринку праці. Дослідження інновацій започатковано у середині ХХ століття та зосереджено в основному на теоретичному обґрунтуванні, аналізі різноманітних аспектів інноваційних процесів у системі навчання та виховання, розробленні практичних рекомендацій щодо освоєння, впровадження та функціонування інноваційних проєктів та програм.

Із розвитком комп'ютерних технологій інновації всебічно поширилися у суспільне життя, науку, освіту, культуру, політику тощо. Одним із шляхів реформування освітньої галузі в Україні є впровадження в навчально-виховний процес закладів вищої освіти інноваційних технологій та методів.

На сучасному етапі розвитку національна система освіти визначається з освітніми інноваціями, які спрямовані на збереження досягнень минулого та на модернізацію системи науки відповідно до сучасних вимог.

Проблемою впровадження інноваційних технологій у навчально-виховний процес закладів вищої освіти в Україні та світі займалися: З. Абасов, А. Алексюк, Т. Грабовська, О. Кіяшко, О. Козлова, В. Кремень, Д. Мазоха, Л. Машкіна, Н. Опанасенко, В. Панок, В. Петрус, Г. Селевко, Я. Сивохоп, М. Талапканич, М. Фіцула, Д. Чернилевський, Н. Шарата, В. Ягупова, Т. Ярова та інші.

Поняття «інновація» означає нововведення, новизну, зміну, оновлення, новий підхід, створення якісно нового, використання відомого в інших цілях [8, с. 158].

Термін «технологія» в науковій літературі означає науку про майстерність. Серед великої кількості сучасних технологій важлива роль відводиться гуманітарним. Науковці визначають гуманітарні технології як такі, що безпосередньо пов'язані з діяльністю людини, групи людей, організацією як соціальною системою. Дуже часто гуманітарні технології називають «людинознавчими технологіями». До основних гуманітарних технологій відносять: управлінські, освітні (педагогічні), психофізіологічні, психологічні та інші [7, с. 54].

Так, Г. Селевко визначає педагогічну (освітню) технологію як систему функціонування всіх компонентів педагогічного процесу, що побудована на науковій основі, запрограмована за часом та простором, та призводить до намічених результатів [5, с. 4].

Поняття «педагогічна (освітня) технологія» у психолого-педагогічній науці використовується у трьох аспектах:

– загальнопедагогічному або науковому (як синонім до підвищення ефективності педагогічної системи);

– предметному або процесуально-описовому (опис, проект, алгоритм, сукупність цілей, оригінальних, новаторських способів, методів, прийомів та засобів, що охоплюють цілісний навчально-виховний процес від визначення його мети до очікуваних результатів);

– модульному або процесуально-дійовому (вдосконалення технології окремих елементів педагогічного процесу, видів діяльності).

На думку М. Гадецького, П. Матвієнко та Г. Селевко, у структурі педагогічних технологій є концептуальна, змістова та процесуальна частина.

Концептуальна основа – це короткий опис ідей, гіпотез, принципів, які сприяють її розумінню, трактовці її побудови, вияву керівних ідей.

Змістова частина технології визначає загальні та конкретні цілі її впровадження, зміст, а також розвиток особистісних структур, на які вона спрямована.

Процесуальна частина містить опис технологічного процесу, його організацію, методи та форми діяльності різних суб'єктів навчально-виховного процесу, його етапи, корекція дій, регламент, витрати часу.

Інноваційна педагогічна технологія поєднує в собі технологічний підхід та інновації. Психологічні технології використовують з метою психологічного впливу в різних сферах діяльності. Так, Л. Карамушка називає психологічні технології психосоціальними [6, с. 55].

Панок В. психологічну технологію вважає основним елементом практичної психології та дає їй таке визначення: психологічна технологія – це цілісна методична система, що у своїй структурі має три основні частини: діагностичну, інтерпретаційну (чи пояснювальну), корекційну [4, с. 348].

Козлова А. зазначає, що інноваційні психологічні технології відрізняються від інших соціальних технологій, у тому числі педагогічних, жорсткою цілеспрямованістю, складовими елементами, характером їх зв'язків та відносин [2, с. 94] та визначає їх як науково-обґрунтовану систему дій, операцій, процедур, які забезпечують цілеспрямований та поетапний розвиток в особистості певних психологічних якостей та передачу їй досвіду соціальних взаємин (спілкування, дії та взаємин) за допомогою впровадження інновацій.

Так, загальноприйнятої класифікації інноваційних педагогічних технологій у науці не існує.

До педагогічних технологій дослідники відносять різні типи. Машкіна Л. виділяє методологічні, цільові та методичні педагогічні технології [3, с. 73].

На думку, О. Кіяшко педагогічні технології – це авторська підготовка, відкриті системи інтенсивного навчання, дистанційне навчання, діалогове навчання, етапо-блокова організація навчання, ігрові технології, інтегративно-модульна система, інформаційно-комп'ютерне навчання, контекстне навчання, модульно-рейтингове навчання, особистісно-орієнтоване навчання, проблемно-діяльнісне навчання, проєктивне навчання, рефлексивно-творче навчання, технологія сумісної продуктивної діяльності [1, с. 63–64].

Чернилевським Д. та Борисовою Н. в основу класифікації інноваційних технологій були покладені дві ознаки: наявність моделі (предмета чи процесу діяльності) та наявність ролей (характер спілкування тих, хто навчається). Дослідники виділяють такі типи інноваційних технологій: неімітаційні та імітаційні.

Неімітаційні технології не передбачають побудову моделей досліджуваного явища, процесу або діяльності. Змістова частина

технології має проблемний характер та передбачає використання різних технічних засобів навчання. Основою імітаційних технологій є імітаційне або імітаційно-ігрове моделювання. Відповідно до другої ознаки класифікації – наявність ролей, імітаційні технології поділяють на ігрові та неігрові [7, с. 177–178].

Козлова О. до педагогічних технологій відносить проблемні, концентровані, модульні, розвивальні, диференційовані, активні, ігрові, особистісно-орієнтовані та процесуально-зорієнтовані [2, с. 66].

Серед інноваційних технологій, які набули найбільшого поширення в практиці вищої освіти виділяють такі види: особистісно-орієнтовані технології; нові інформаційні технології; модульно-рейтингові технології; технології розвитку творчості; ігрові технології; діалогові технології; проєктні технології; технології цілепокладання та життєтворення; тренінгові технології. Всі ці інноваційні технології поділяють за ознакою масштабності перетворень на системні (особистісно-орієнтовані, нові інформаційні технології, модульно-рейтингові технології), модульні (технології розвитку творчості, ігрові, діалогові), локальні (проєктні технології, цілепокладання та життєтворення, тренінгові).

Інноваційні процеси в освітній сфері передбачають технологізацію професійної підготовки здобувачів вищої освіти та вдосконалення навчально-виховного процесу закладів вищої освіти. Специфічними особливостями навчання за допомогою інноваційних технологій є відкритість навчання майбутньому, здатність до передбачення. Все це дозволяє вивчати та реалізовувати інноваційні процеси в системі освіти на різних її рівнях: як на педагогічному, так і психологічному.

Список використаних джерел

1. Кіяшко О. О. Інноваційні педагогічні технології підготовки молодших спеціалістів у вищих навчальних закладах I–II рівнів акредитації: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Луганськ, 2001. 262 с.
2. Козлова А. А. Психотехнологии как средство формирования субъектной позиции клиента системы профконсультирования: дис. ... канд. психол. наук: 19.00.13. Москва, 2002. 216 с.
3. Машкіна Л. А. Підготовка студентів педагогічних училищ та коледжів до використання інноваційних технологій в дошкільних закладах: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Київ, 2000. 175 с.

4. Панок В. Г. До побудови теоретичних засад української практичної психології. *Проблеми розвиваючого навчання*: матер. I та II Міжнар. конф. Київ, 1997. С. 344–351.

5. Селевко Г. К. Альтернативные педагогические технологии. Москва: НИИ школьных технологий, 2005. 224 с.

6. Технології роботи організаційних психологів / за наук. ред. Л. М. Карамушки. Київ: ІНОКС, 2005. 366 с.

7. Чернилевский Д. В. Дидактические технологии в высшей школе. Москва: ЮНИТИ-ДАНА, 2002. 437 с.

8. Шарата Н. Г. Інноваційність в освіті – ознака сучасності. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка*. Серія Педагогічні науки. Чернігів. 2012. Вип. 97. С. 158–160.

Кулик Ярослав Ігорович,

ад'юнкт Академії Державної пенітенціарної служби

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ

Ефективність функціонування галузі фізичної культури та спорту в нашій державі багато в чому залежить насамперед від застосування сучасних публічно-управлінських технологій [1, с. 5]. Зокрема, зазначаємо, що фактично вся діяльність, яка здійснюється в досліджуваній сфері за своєю правовою природою, є управлінською діяльністю як за формою, так і за змістом. Проте безпосередньо в умовах розвитку та вдосконалення системи публічного управління в Україні однією із галузей, де відбуваються постійні трансформації в системі органів виконавчої влади, є саме фізична культура і спорт. Тому для вдосконалення системи публічного управління в цій сфері доцільним вбачається дослідження європейського досвіду.

Перш за все, необхідно зазначити, що сфера фізичної культури та спорту як важлива складова суспільного життя і відповідно як напрямок державної політики від початку перебуває в полі уваги фахівців різних країн і різних галузей наукових знань. Зокрема, значна кількість наукових досліджень, присвячених проблемам функціонування та розвитку фізичної культури та спорту, здійснена на матеріалах тих держав, що безпосередньо використовують модель суспільного устрою, який ґрунтується на засадах демокра-